

dog sige til den sidste ærede Taler, at han synes at have forset sig paa et bestemt Forhold, medens han ganske mangler Blik for et andet Forhold. Han mangler Blik for det Forhold, at Forslagsstillerne ønsker at stille Militærpersoner lige med andre Mennesker her i Landet, og det forekommer mig at være det vigtigste. Naar andre Mennesker skal bære kommunale Byrder, finder vi, at Militærpersoner bør bære de tilsvarende Byrder. Det bør de ikke fritages for. Kan vi holde os til dette Lighedsprincip, som ogsaa det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) finder godt og rigtigt, kan vi spare os alle mulige kunstige Udregninger af, hvad en Kommune vil komme til at tjene ved at faa en Garnison, eller om den faar større eller mindre Fortjeneste ved, at Militærpersoner kommer til at betale Kommuneskat i Lighed med, hvad andre Mennesker i Landet maa gøre.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hammerich: Jeg kan ikke paa samme Maade anbefale det forelagte Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Jeg vil indrømme — som en af de foregaaende ærede Talere sagde —, at efter at Ministeren har sagt, at han kan modtage Lovforslaget uforandret, og efter at det er blevet anbefalet nu fra de to Partier, som i Forening danner et Flertal her i Tinget, ved vi, at det kan blive vedtaget uforandret her i Tinget. Om det dermed bliver til Lov, er dog et andet Spørgsmaal, det skal jo ogsaa behandles i det andet Ting.

Jeg kan ikke se, at det er rigtigt at sige, at Militærpersoner er stillede ganske som andre overfor kommunal Skattepaaligning. Man kan vel sige, at der er nogle Bestillingsmænd udenfor Militæretaten, som paa samme Maade som Militærpersoner kan tænkes at blive kommanderet fra en By til en anden og dermed uden Forbedring af deres Løn kan komme til at betale den højere Skat, som bliver paalignet i vedkommende By, saa at deres Løn i Virkeligheden derved bliver reduceret. Det er jo blevet nævnt, at der indenfor Postvæsenet findes Bestillingsmænd, som dette er Tilfældet med, og man kan da maaske sige, at naar der er etableret en Undtagelsesstilling for Militæret, var der ogsaa Anledning til at indføre en lignende Undtagelsesstilling for saadanne Funktionærer, der uden Forbedring af deres Kaar bliver forflyttet, kommanderes til en anden By. Naar man har ment, at det kunde forsvares at

stille Militærpersoner anderledes, har det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Jensen-Sønderup) allerede med nogen Ret sagt, at det ligger i, at man gaar ud fra, at det at faa en Garnison er en betydelig Fordel for en Kommune, saa at man kan forsvare at lægge en Byrde, som egentlig burde være en Statsbyrde, paa Kommunen. Om dette er rigtigt, er en anden Sag. Ganske uanset dette forekommer det i hvert Tilfælde mig, at naar Militæret er blevet antaget paa Grundlag af en Lønning, som har taget Hensyn til den Fordel, de her havde, vilde det være ubilligt, om Staten mir nichts dir nichts vilde tage denne Fordel fra dem uden at give dem en tilsvarende Forbedring af deres Lønningsvilkkaar. Man har tidligere nævnt 10—15 pCt. Lønningsforhøjelse som en passende Godtgørelse, men det vilde efter de Oplysninger, Ministeren fremdrog, maaske neppe være tilstrækkeligt i nogle af de foreliggende Tilfælde, i andre Tilfælde vilde det blive et nyt direkte Løntillæg til enkelte Befalingsmænd, men det vilde ikke være ad den Vej, man vilde naa det rigtige. Det rigtige vilde være, at man sagde: Det er ubilligt, at Staten her har lagt en Statsbyrde over paa Kommunerne, Vejen til at hjælpe herpaa er den, at naar Militærpersoner flyttes fra en Garnison, hvor de svarer en ringe Skat, til en By, hvor de faar en betydelig større Skat, bliver det Statens Sag at godtgøre den forøgede Skat, de kommer til at udrede til Kommunen. Imidlertid, om man kan naa Forstaaelse derom, er vel et Spørgsmaal, foreløbig kan man ikke gaa ud fra det efter den ærede Ministers Udtalelser: Kommer Sagen til et Udvalg, hvor jeg antager, at jeg vil faa Sæde, vil jeg være enig med det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds i, at man bør gøre et Forsøg paa at naa til en Ændring af Lovforslaget paa dette Punkt. Men kommer Lovforslaget til at foreligge til Afstemning uændret, maa jeg stemme imod det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Først maa jeg takke den højtærede Forsvarsminister for hans velvillige Stilling til det foreliggende Lovforslag. Selvfølgelig er denne Velvillie ikke kommet overraskende for mig, thi som Ministeren fremhævede, har han i de tre af mig nævnte tidligere Rigsdagssamlinger staaet ved min Side som Medforslagsstiller af dette Lovforslag.

Jeg ønsker saa at gøre nogle Be-